पाठ ३२

१	**प्रार्थना**

समूहको अगुवा - प्रार्थना गर्नुहोस् र तपाईंको समूह र चेलालाहरू बनाउने यो कार्यक्रमलाई प्रभुमा सुम्पनुहोस्।

२	**सिकेको कुरा बाँड्नु** (२० मिनेट) **[शान्त समय]** **प्रस्थान ११:१-१४:३१**

तपाईंलाई तोकिएको बाइबल खण्ड (प्रस्थान ११:१-१४:३१) बाट परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदा सिक्नुभएको कुराहरूमध्ये एउटा कुरा पालैपालो छोटकरी बाँड्नुहोस् (अथवा परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदा लेख्नुभएको नोटबुकबाट पढ्नुहोस्)। सिकेको कुरा बाँड्ने व्यक्तिले बोलेको सुन्नुहोस्, उसको कुरालाई गम्भीररूपमा लिनुहोस् र उसलाई स्वीकार गर्नुहोस् तर उसले बाँडेको कुरामा छलफल नगर्नुहोस्।

३	**बाइबल पद कण्ठ** (२० मिनेट) **[सुसमाचार]** **मुक्ति सित्तैको उपहार हो : एफिसी २:८-९**

क. मनन

एफिसी २:४-१० पढ्नुहोस्। "तर परमेश्वर, जो कृपामा धनी हुनुहुन्छ, उहाँले आफ्नो महान् प्रेमद्वारा हामीलाई प्रेम गर्नुभयो, यसकारण पापमा हामी मरेका भए तापनि उहाँले हामीलाई ख्रीष्टसँगै जीवित पार्नुभयो- अनुग्रहबाट नै तिमीहरूले उद्धार पाएका छौ। र उहाँसँग हामीलाई उठाउनुभयो, अनि स्वर्गीय स्थानहरूमा ख्रीष्ट येशूसँग बसाल्नुभयो। योचाहिँ ख्रीष्ट येशूमा हामीप्रति उहाँको दयामा आफ्नो अनुग्रहको असीम सम्पत्ति आउँदा युगहरूमा देखाउनलाई हो। किनभने अनुग्रहबाट विश्वासद्वारा तिमीहरूले उद्धार पाएका छौ- र यो तिमीहरू आफैबाट होइन, यो त परमेश्वरको वरदान हो- कर्महरूद्वारा होइन, नत्रता मानिसले घमण्ड गर्नेछ। किनकि हामी असल कामहरूका निम्ति ख्रीष्ट येशूमा सृजना गरिएका उहाँका हातका सीप हौं। हामी तीबमोजिम हिँड़ौं भन्ने हेतुले परमेश्वरले पहिलेबाटै ती तयार गर्नुभएको थियो।"

मुक्ति सित्तैको उपहार हो एफिसी २:८९
किनभने अनुग्रहबाट विश्वासद्वारा तिमीहरूले उद्धार पाएका छौ- र यो तिमीहरू आफैबाट होइन, यो त परमेश्वरको वरदान हो- कर्महरूद्वारा होइन, नत्रता मानिसले घमण्ड गर्नेछ। एफिसी २:८-९

कण्ठ गर्नुपर्ने बाइबल पदलाई सेतोपाटी अथवा कालोपाटीमा यसरी लेख्नुहोस्:

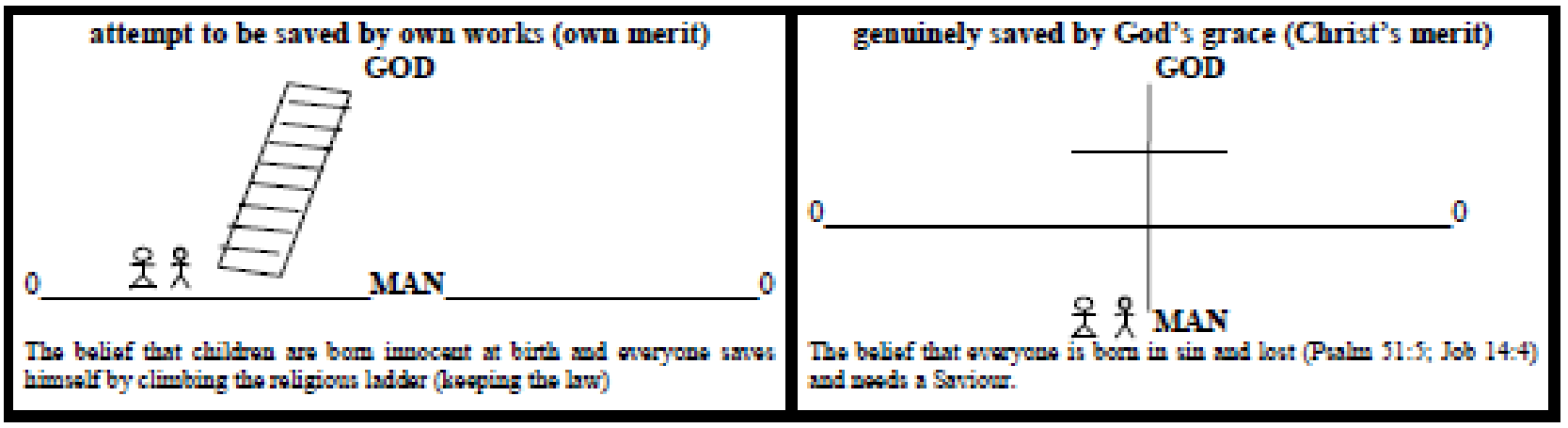
यो बाइबल पदलाई तपाईंको कार्डको पछाडिपट्टि लेख्नुहोस्।

१. परमेश्वरको प्रेम, कृपा र अनुग्रह

प्रेम, कृपा र अनुग्रहको बीचमा के भिन्नता छ? परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ (१ यूहन्ना ४:८)। परमेश्वर कृपालु हुनुहुन्छ (लूका ६:३६)। र परमेश्वर अनुग्रही हुनुहुन्छ (व्यवस्था ३४:६)। परमेश्वर समझदेखि बाहिर (बुझ्न नसकिने) हुनुएकोले गर्दा, पापीहरूको निम्ति उहाँको प्रेम सधैँ मानवीय समझदेखि बाहिर र अद्वितीय छ (प्रस्थान ७:७-८ सँग तुलाना गर्नुहोस्)। परमेश्वरको कृपा र अनुग्रह उहाँको प्रेमअन्तर्गतका पक्षहरू हुन्। परमेश्वरको कृपाले हामीप्रति दया देखाउँछ भने उहाँको अनुग्रहले चाहिँ क्षमा दिने काम गर्छ। परमेश्वरको कृपा भनेको दयाको खाँचोमा दु:खित हुने हामीप्रतिको प्रेम हो। परमेश्वरको अनुग्रह भनेको चाहिँ दोषी र अयोग्य मानिसहरूको लागि क्षमादान र मुक्तिको खाँचोमा परमेश्वरको प्रेम हो।

२. मुक्ति अनुग्रहद्वारा हो कामहरूद्वारा होइन।

अनुग्रहद्वारा बचाइनु भनेको योग्य नभए तापनि पापबाट बचाइनु हो। यो पापको दोषबाट बचाइनु हो, जसको मतलब पूर्णरूपमा क्षमा पाउनु हो। यो पापको दण्डबाट क्षमा पाउनु हो, जसको मतलब कहिले अन्त नहुने जीवन दिइनु हो। यो पापपूर्ण स्वभावको शक्तिबाट बचाइनु हो, जसको मतलब अहिलेदेखि सदासर्वदा नयाँ जीवन जिउन सक्षम हुनु हो। अनुग्रहद्वारा बचाइनु भनेको आफ्नै गुण र योग्यताबाट बचाइनुको ठ्याक्कै विपरीत कुरा हो।

कामहरूद्वारा बचाइनु भनको आफ्नै गुण र योग्यताद्वारा बचाइनु हो, जसको मतलब कुनै व्यक्तिले आफैमा निहित भलाइ र कडा परिश्रमद्वारा निर्माण भएको गुण र योग्यताद्वारा बचाइनु हो। यदि आफ्नै भलाइ, आफ्नै धार्मिक क्रियाकलाप अथवा आफ्नै असल कामहरूद्वारा बचाइन सम्भव भएको भए, मानिसहरूलाई परमेश्वर अथवा उहाँको मुक्तिको कामको आवश्यक्ता पर्दैनथ्यो। त्यसो हुने भएको भए, मानिसले परमेश्वरको उपस्थितिमा यसरी घमण्ड गरेर भन्न सक्थ्यो, 'मैले आफैलाई बचाएँ!"

तैपनि, बाइबलले स्पष्टसँग यो कुरा बताउँछ, कि हामी परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा बाँचेका हौँ तर हाम्रो आफ्नै कामहरूद्वारा होइन! परमेश्वर मुक्तिको रचनाकार हुनुहुन्छ र साथै उहाँ मुक्तिको उपहार दिने व्यक्ति पनि हुनुहुन्छ। उहाँले येशू ख्रीष्टको मृत्यु र पुनरुत्थानद्वारा मुक्तिको काम गर्नुहुन्छ र जजसले येशू ख्रीष्टमाथि विश्वास गर्छन्, उहाँले तिनीहरूलाई मुक्ति सित्तैको उपहारस्वरूप दिनुहुन्छ। अनुग्रहबाट मुक्ति पाउनु भनेको सुरुदेखि अन्त्यसम्मै परमेश्वरको उपहारस्वरूप मुक्ति पाउनु हो, जसको लागि हामी योग्य छैनौँ र हामीले त्यसलाई कमाउन र किन्न पनि सक्दैनौ।

३. विश्वासद्वारा मुक्ति

येशू ख्रीष्टको प्रायश्चितको काममा हामी अनुग्रहबाट विश्वासद्वारा बचाइएका हौँ भनी सबै इसाईहरूले विश्वास गर्दछन्। तैपनि, उक्त विश्वासलाई कसरी हेर्ने भन्ने कुरामा इसाईहरूको फरक-फरक विचार छ। विश्वास परमेश्वरको उपहार होइन, यो त केवल मानिको जिम्मेवारी हो भनी केही इसाईहरू भन्दछन्। अरू इसाईहरूचाहिँ विश्वास परमेश्वरको उपहार हो र यसमा मानिसको जिम्मेवारी पनि छ भन्दछन्।

विश्वास गर्नु मानिसको जिम्मेवारी हो भन्ने अवधारणा:
यो अवधारणामा विश्वास गर्ने इसाईहरूले भन्दछन्- 'यो तिमीहरूबाट होइन, यो त परमेश्वरको उपहार हो' भन्ने शब्दहरूले 'विश्वासलाई' बुझाउँदैन तर 'अनुग्रहबाट मुक्ति' भन्ने कुरालाई मात्र बुझाउँछ। तसर्थ, उनीहरूले भन्दछन्, कि 'मुक्ति' परमेश्वरको अनुग्रही उपहार हो र 'विश्वास' परमेश्वरको अनुग्रही उपहार होइन, तर यो त मानिसहरूको जिम्मेवारी हो। तैपनि, यस अवधारणालाई "मुक्ति परमेश्वरको अनुग्रहबाट हो" अनि त्यसपछि "यो मुक्ति मानिसहरूबाट होइन, तर परमेश्वरको उपहार हो" भन्नु त्यति उपयुक्त हुँदैन किनभने यहाँ अनावश्यकरूपमा दोहोऱ्याइन्छ। सुरुको ग्रीक भाषामा हेर्ने हो भने 'यो' भन्ने शब्दले टाढाको 'मुक्ति' भन्ने शब्दलाई भन्दा बरु लगत्तै अगाडि आउने 'विश्वास' भन्ने शब्दलाई बुझाउँछ।

विश्वास पहिले परमेश्वरको उपहार हो र त्यसपछि मानिसको जिम्मेवारी हो भन्ने अवधारणा:
मुक्तिको सन्दर्भमा यस्ता इसाईहरूले भन्दछन्, कि "अनुग्रह परमेश्वरको काम हो, मानिसको काम होइन" अनि "विश्वास परमेश्वरको उपहार हो, केवल मानिसले उत्पन्न गर्ने कुरा होइन"। तिनीहरू भन्दछन्, कि यद्यपि विश्वास गर्ने जिम्मेवारी र विश्वास गर्ने कामचाहिँ मानिसकै जिम्मेवारी भए तापनि (मर्कूस १:१५; रोमी १:१:१६ सँग तुलना गर्नुहोस्), एफिसी २:४-१० मा विश्वासको सुरुवात र त्यसको निरन्तरता दुबै कुरा पूर्णरूपमा परमेश्वरमा निर्भर हुने कुरालाई जोड दिएको छ (फिलिप्पी १:६ सँग तुलना गर्नुहोस्)। प्रेरित पावलले एफिसी २:७ मा 'परमेश्वरको अनुग्रहको असीम सम्पत्ति'को बारेमा कुरा

गर्दछन्। यो अनुग्रहको प्रमाण यही हो, कि एफिससका विश्वासीहरू अनुग्रहबाट विश्वासद्वारा बचाइएका थिए। तर त्यसपछि, एफिससका विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वासको लागि आफैले श्रय लिने कुरा विचार गर्लान् भनी पावलले तुरुन्तै यो कुरा थप्छन्, कि तिनीहरूको यो विश्वास अथवा विश्वासको अभ्यास तिनीहरू आफैले उत्पन्न गरेका होइनन्, तर त्यो त परमेश्वरको उपहार हो!

विश्वास गर्ने जिम्मेवारी र विश्वास गर्न काम हाम्रो हो, तर परमेश्वरले हामीजस्तो अयोग्यलाई उक्त विश्वास उपहारस्वरूप दिनुभएपछि मात्र त्यो सम्भव हुन्छ। विश्वास दिइएको छ। प्रेरित १३:४८; १६:१४; १८:२७; फिलिप्पी १:२९; २:१२-१३ र २ पत्रुस १:१ पढ्नुहोस्। कुनै मानिसले सुसमाचार सुन्न पाएपछि मात्र उसको निम्ति विश्वास सम्भव हुन्छ! उकहाँ सुसमाचार प्रचार गर्न पठाउनुहुने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ। रोमी १०:१४-१७; २ थेसलोनिके २:१३-१४; २ तिमोथी १:९-१० पढ्नुहोस्!

४. विश्वास र कामहरूबीचको सम्बन्ध

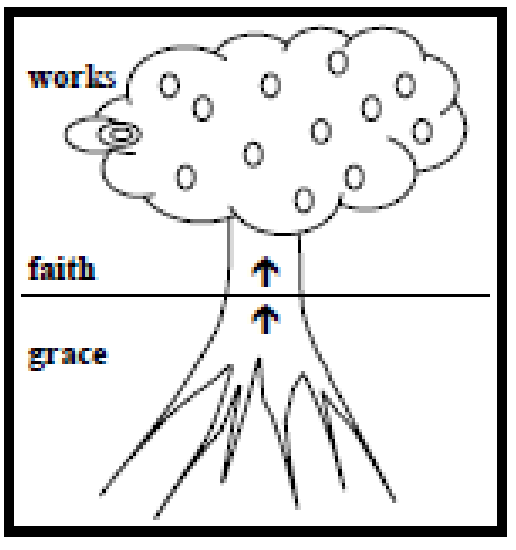
हामी आफ्ना कामहरूद्वारा (व्यवस्थापालन गरेर) बचाइएका होइनौँ।

नैतिकवान जीवन जिएर, सद्गुणहरूले भरिपूर्ण जीवन जिएर अनि सबै आज्ञाहरू पालन गरेर पृथ्वीमा कुनै व्यक्ति धर्मी ठहरिनेछैन (रोमी ३:२०)! धार्मिक क्रियाकलापहरू असल कामहरू गरेर हामी बचाइएका होइनौँ (एफिसी २:९), किनभने त्यसले हामीलाई बचाउने अनुग्रही परमेश्वरको महिमा र क्रूसमा येशूख्रीष्टद्वारा उहाँले गर्नुभएको कामलाई लुट्दछ। हामीले आफ्नो तरफको कुनै परिश्रमबाट हामी बचाइएका होइनौँ, तर केवल परमेश्वरको अनन्त निर्णयद्वारा बचाइएका हौँ, जुन कुनै व्यक्तीलाई हाम्रो लागि सुसमाचार प्रचार गर्न पठाइएको र पवित्र आत्मालाई हामीमा काम गर्न दिएकोले नै हो (२ थेसलोनिके २:१३-१४)। हामीले घमण्ड गर्ने हरेक कुरालाई हटाइएको छ।

असल कामहरू गर्नको लागि हामीहरू बचाइएका हौँ (एफिसी २:१०)।

हाम्रो शारीरिक सृष्टि र आत्मिक पुनर्जन्मको उद्देश्य असल कामहरू गर्नु हो। संसार सृष्टिभन्दा पहिले पृथ्वीमा हाम्रो अस्तितको अति महत्वपूर्ण उद्देश्य र अर्थपूर्ण जीवन हुनुपर्छ भनी परमेश्वरले हाम्रो लागि योजना बनाउनुभयो (एफिसी १:४)। हाम्रो सम्पूरण जीवन परमेश्वरले हामी हिँड्नको निम्ति तयार पार्नुभएअनुसार असल कामहरूले भरिएको हुनुपर्दछ। यसर्थ, हामीले गर्नुपर्ने सबै असल कामहरू हाम्रो आफ्नै उत्पादन होइनन्, तर परमेश्वरले पहिल्यै तयार पार्नुभएको उत्पादन हुन्।

सबै असल कामहरू परमेश्वरबाट, परमेश्वरद्वारा र परमेश्वरको लागि हुन्। असल कामहरूको रचनाचार, असल कामहरूको सामर्थ्यदाता र असल कामहरूको लक्ष्य परमेश्वर नै हुनुहुन्छ। वर्तमानको हाम्रो जीवन, यसको सुरुवात र भविष्य केवल परमेश्वरमा निर्भर हुन्छ। उहाँलाई नै सबै महिमा जानुपर्छ (रोमी ११:३६)!

मुक्तिलाई राम्रोसँग सप्रेर फल फलाउने रूखद्वारा चित्रण गर्न सकिन्छ। मुक्तिको जरा भनेको परमेश्वरको अनुग्रह हो, जसद्वारा उहाले हामीलाई पवित्र आत्मा र विश्वास दिनुहुन्छ।

मुक्तिको फलचाहि असल कामहरू हुन्, जुन हामी हिँड्को निम्ति परमेश्वरले तयार पार्नुभयो। ख्रीष्टले यो कुरा माग गर्नुहुन्छ, कि जजसले उहाँमाथि विश्वास गर्छन्, तिनीहरूले प्रशस्त फल फलाउनु पर्छ र सो फल रहिरहनु पर्छ (यूहन्ना १५:५,१६)! हाम्रो इसाई आचरण र क्रियाकलापहरूले हाम्रो इसाई विश्वाससँगै काम गर्छ र उक्त विश्वासलाई पूरा गर्दछ (याकूब २:२२)।

ख. बाइबल पद कण्ठ र पुनरावलोकन

१. बाइबल पदलाई खाली कार्डमा अथवा तपाईंको नोटबुकको एउटा पानामा लेख्नुहोस्।
२. उक्त बाइबल पदलाई ठीक तरिकाले कण्ठ गर्नुहोस्। मुक्ति सित्तैको उपहार हो - एफिसी २:८-९
३. **पुनरवलोकन गर्नुहोस् -** दुई-दुई जनाको समूहमा विभाजन हुनुहोस् र भर्खरै कण्ठ गरेको बाइबल पद एक-अर्कामा जाँच्नुहोस्।

४	**बाइबल अध्ययन** (७० मिनेट) **[मण्डली]** **मण्डलीको लक्ष्यहरू : एफिसी ४:१-१६**

एफिसी ४:१-१६लाई सबै मिलेर अध्ययन गर्न बाइबल अध्ययनको पाँच चरणहरू भएको विधि प्रयोग गर्नुहोस्।

चरण: १ - पढ्नुहोस्। **परमेश्वरको वचन**

आउनुहोस्, हामी सबै मिलेर एफिसी ४:१-१६पढौँ।
हामी पालैपालो पूरै खण्डलाई एक-एक पद गरेर पढौँ।

चरण: २ - पत्ता लगाउनुहोस्। **अवलोकनहरू**

ध्यान दिनुहोस् - यो खण्डमा भएको कुन सत्यता तपाईंको निम्ति महत्वपूर्ण छ? अथवा यस खण्डमा भएको कुन सत्यताले तपाईंको समझ वा हृदयलाई स्पर्श गर्छ?
लेख्नुहोस् - यहाँ तपाईंले बुझ्नुभएको एक वा दुई सत्यताहरू पत्ता लगाउनुहोस्। ती कुराहरूका बारेमा विचार गर्नुहोस् र त्यसलाई आफ्नो नोटबुकमा लेख्नुहोस्।
बाँड्नुहोस् - (समूहका मानिसहरूले विचार गर्न र लेख्न करिब दुई मिनेट लगाएपछि, त्यसलाई पालैपालो बाँड्नुहोस्।
अब हामीले पत्ता लगाएका कुराहरू पालैपालो एक-आपसमा बाँडौँ।
(मानिसहरूले पत्ता लगाएर बाँडेका केही कुराहरू तल दिइएका छन्। हरेक सानो समूहमा मानिसहरूले बाँड्ने कुराहरू फरक-फरक हुन्छन् र ती कुराहरू सबैमा मिल्नै पर्छ भन्ने छैन भनी याद गर्नुहोस्।)

एफिसी ४:१-११
खोज १ - मण्डली र हरेक झुण्डको वृद्धि त्यसको एकता र विविधतामा निर्भर भएको हुन्छ।
मण्डलीको वृद्धि उक्त मण्डलीको एकतामा निर्भर हुन्छ। मण्डलीको उक्त एकता त्यो मण्डलीमा जिइरहेका हरेक इसाईको व्यक्तिगत जीवनको ढाँचामा निर्भर हुन्छ। सबै इसाईहरूले आफ्नो बोलावटअनुसारको जीवन जिउँछन्, जसको मतलब तिनीहरू नम्रता, भद्रता, धैर्यता र प्रेमपूर्ण जीवन जिउँछन् भने मण्डली सजिलै एकतामा आउँछ र वृद्धि हुन थाल्छ (एफिसी ४:१-६)।

मण्डलीको वृद्धि उक्त मण्डलीको विविधतामा निर्भर हुन्छ। उक्त विविधता मण्डलीमा भएका विश्वासीहरूको आत्मिक वरदानहरूद्वारा गर्ने काममा निर्भर हुन्छ। सबै इसाईहरूले आफ्ना विशेष वरदानहरूले एक-अर्कालाई सेवा गर्न थालेपछि मण्डली सजिलै एकतामा आउनेछ र वृद्धि हुन थाल्नेछ। हेरक इसाईले आफ्नो खाँचो महसुस गर्नेछ र अरू इसाईहरूलाई पनि खाँचो परेको महसुस गराउनेछ (एफिसी ४:७-११)।

एफिसी ४:१२-१६
खोज २ - मण्डली र हरेक झुण्डको वृद्धि मण्डलीको सम्बन्धहरू, परिपक्वता र सेवकाइहरूमा निर्भर हुन्छ।
सत्यता र प्रेमको सम्बन्धहरूले मण्डलीलाई वृद्धि गराउनेछ (एफिसी ४:१५)। व्यक्तिगतरूपमा दृढ विश्वास भएका इसाईहरूले मण्डली वृद्धि गराउनेछ (एफिसी ४:१३-१४)। अनि त्यसैगरी विभिन्न किसिमका इसाई सेवकाइहरू र सेवाहरूले मण्डली वृद्धि गराउनेछ (एफिसी ४:१२,१६)। मण्डलीमा जति धेरै इसाई सेवकाइहरू र सेवाहरू हुन्छन्, त्यति नै धेरै विभिन्न प्रकारका इसाईहरूले मण्डलीमा सक्रिय भई काम गर्नेछन्। समानतामा आधारित एकताले मण्डली वृद्धिलाई दबाउँछ बने सेवकाइहरू र सेवाहरूको विविधतामा आधारित एकतले मण्डली वृद्धिलाई बढवा दिन्छ।

चरण: ३ - प्रश्न **व्याख्याहरू**

ध्यान दिनुहोस् - यस खण्डमा त्यस्तो कुन प्रश्न छ, जुन तपाईंले यस समूहमा सोध्न चाहनु हुन्छ?
एफिसी ४:१-१६ मा भएका सबै सत्यताहरू बुझ्न कोसिस गरौँ र त्यहकाँ अझै नबुझेका कुराहरू छन् भने प्रश्न सोधौँ।
लेख्नुहोस् - आफ्नो प्रश्नलाई स्पष्ट ढाँचामा बनाउनुहोस्। अनि तपाईंको प्रश्नलाई नोटबुकमा लेख्नुहोस्।

बाँड्नुहोस् - (समूहको सदस्यहरूलाई विचार गर्न र लेख्न करिब दुई मिनेट दिएपछि, प्रत्येक व्यक्तिलाई पालैपालो उसको प्रश्नहरू सबैको सामु बाँड्न लगाउनुहोस्।)
छलफल गर्नुहोस् - (त्यसपछि, ती प्रश्नहरूमध्ये केही उपयोगी प्रश्नहरूको बारेमा समूहमा छलफल गर्दै उत्तरहरू पत्ता लगाउन कोसिस गर्नुहोस्।)
(उदाहरणको लागि, विद्यार्थीहरूले सोध्न सक्ने केही सम्भावित प्रश्नहरू र छलफलद्वारा निकालिएका टिप्पणीहरू तल दिइएको छ।)

(१) मण्डलीको लक्ष्य भनेको इसाई जीवनलाई दृश्यरूपमा जिउनु हो।

एफिसी ४:१-२
प्रश्न १ - परमेश्वरले मण्डलीमा इसाईहरूलाई कस्तो किसिमको जीवनको निम्ति बोलावट दिनुभएको छ?

टिप्पणी - एफिसी ४:१ ले भन्दछ, "जुन बोलावटमा तिमीहरू बोलाइएका छौ त्यही योग्यको जीवन यापन गर।" परमेश्वरको बोलावटको योग्य जीवनलाई यी सातवटा सद्गुणहरूले चित्रण गर्छ: नम्रता, भद्रता, धैर्य, एकले अर्कोलाई सहनु, प्रेम, एकता र शान्ति। उदाहरण:

भद्रता के हो?
भद्र र नम्र इसाईसँग अरूलाई पीडा दिनेभन्दा दु:ख-कष्ट सहने आन्तरिक शक्ति हुन्छ। नम्र इसाई भनेको हरेक हावाको झोक्कामा झुक्ने अथवा निहुरिने कमजोर र लुलो व्यक्ति अवश्य होइन। उसले रीस र उत्तेजनालाई अधिनमा राख्छ। उसले अरू मानिसहरूले बोलका अथवा गरेका कामहरूलाई व्यक्तिगत आक्रमण ठानेर नकारात्मकरूपमा लिएर तुरुन्तै उत्तेजित अथवा रिसाउने गर्दैन र त्यस्ता कुराहरूलाई छिट्टै स्वीकार पनि गर्दैन। आफ्नो हक-अधिकारको निम्ति जोर दिने काममा धिमा हुन्छ। वास्तवमा उसले यसरी महसुस गर्दछ, कि उसको स्वभावद्वारा उसँग कुनै हक-अधिकार छैन, र उसको सबै हक-अधिकारहरू अनुग्रहद्वारा उसलाई दिइएका हुन्।

शान्ति (मेलमिलाप) के हो?
इसाईको परमेश्वरसँग र अरू मानिसहरूसँग मेलमिलाप रहेको हुन्छ। परमेश्वरसँग मेलमिलाप हुनु भनेको दोषबाट स्वतन्त्र हुनु हो। यो विगतका पापहरू क्षमा भएका छन् भन्ने दृढ विश्वास हो। शान्ति भनेको डर-भयबाट स्ततन्त्र हुनु हो। यो वर्तमान् कठिनाइहरू भलाइको विरुद्धमा गरिएका निर्यहरू हुन् भन्ने दृढ विश्वास हो। शान्ति भनेको त्यागिएको छु भन्ने भावनाबाट स्वतन्त्र हुनु हो। यो भविष्यमा परमेश्वरबाट अलग हुनुपर्दैन भन्ने दृढ विश्वास हो। परमेश्वरसँगको मेलमिलाले थकित मनलाई आराम ल्याउँछ, खाली हृदयलाई सन्तुष्टताले भर्दछ र तोडिएको जीवनलाई फेरि पूर्ण बनाउँछ। अरू मानिसहरूसँग मेलमेलाप गर्नु भनेको तिनीहरूसँगको सम्बन्धमा दोषको भावना, डर अथवा तिरस्कारलाई हटाउनु हो। अरू मानिसहरूसँग मेलमिलाप गर्नुको अर्थ झैझगडा र दुश्मनीको अवस्थालाई मेलमिलाप, शान्ति र एकले अर्कोलाई निर्माण गर्ने सम्बन्धहरूले स्थापित गर्नु हो।

(२) मण्डलीको लक्ष्य विविधतालाई एकतामा राख्ने हुनुपर्दछ।
एफिसी ४:३
प्रश्न २ - कसरी इसाईहरूले आत्माको एकतालाई व्यवहारिकरूपमा कायम राख्छन्?

टिप्पणी - इसाईहरूकले व्यवहारिकरूपमा आत्माको एकता कायम राख्नको लागि केही सुझावहरू यस प्रकारका छन्:

- तपाईंले आफूलाई कुनै विशेष सम्प्रदायको सदस्यभन्दा ख्रीष्टको शरीरको सदस्य हुँ भनी ठान्नुहोस्।
- प्रेरितहरूले गरेको स्वीकारझैँ तपाईंले स्वीकार गर्नुहोस् र प्रभुले सिकाउनुभएको प्रार्थनालाई आफ्नो प्रार्थना बनाउनुहोस्।
- हरेक व्यक्तिकहाँ सुसमाचार पुऱ्याउनको निम्ति आफ्नो सहरमा भएका इसाई मण्डलीहरू मिलेर मरामर्श कार्यलय बनाउनुहोस्।
- आफ्नो छिमेकमा बस्ने इसाईहरूसँग कम्तीमा वर्षको एकपटक समूहिकरूपमा भेटघाट गर्नुहोस्। अनि सँगै मिलेर गीत-भजनहरू गाउनुहोस्। आफूलाई मनपर्ने बाइबल खण्डबाट आफूले पत्ता लगाएका कुराहरू एक-आपसमा बाँड्नुहोस्। एकसाथ बसेर प्रार्थना र सङ्गति गर्नुहोस्।
- आफ्नो छिमेकमा सङ्घर्ष गरिरहेका मण्डलीलाई व्यवहारिकरूपमा सहायता गर्नुहोस्।

एफिसी ४:४-६
प्रश्न ३ - मण्डलीको एकतालाई हामीले कसरी बुझ्नुपर्छ?

टिप्पणी - एफिसी ४:१६ मा मण्डलीको एकतामा जोड दिइएको छ। मण्डलीको उक्त एकता बाहिरी देखावट र सङ्गठात्मक होइन तर आन्तरिक र जैविक किसिमको हो। यसको मतलब त्यो कुनै किसिमको मानवीय सङ्गठन अथवा मण्डली सम्प्रदायको ढाँचाले लादिनु होइन तर ख्रीष्ट वास गर्नुभएको परिणाम त्यहाँबाट निस्किनुपर्छ। बाइबलअनुसार व्याख्य गर्ने हो भने, हरेक छुट्टाछुट्टै मण्डली झुण्ड एल्डरहरूको परिषद्को अगुवाइको मुनि पूर्णरूपमा स्वतन्त्र हुन्छ। तर सबै छुट्टाछुट्टै मण्डली झुण्डहरू त्यसको शिर, येशू ख्रीष्टको अगुवापनको मुनि एकआपसप्रति निर्भर भएको हुन्छ (तर सम्प्रदायको परिषद्, धर्मसभा अथवा सम्मेलनको छातामुनि रहेको हुँदैन)।

मण्डलीको (संसारको सबै झुण्डहरूको) आत्मिक एकताले गर्दा, ख्रीष्टको शरीर, हामी इसाईहरूले एकता कायम राख्नको निम्ति हरेक किसिमको प्रयत्न गर्नुपर्दछ! त्यो एकता सङ्गठात्मक एकताको रूपमा होइन, तर आत्मिक एकताको रूपमा प्रदर्शित हुनुपर्दछ। संसारभरिका मण्डलीका इसाईहरूले उही परमेश्वरको आराधना गरेर त्यो एकतालाई प्रदर्शन गर्ने गर्दछन्। तिनीहरूलाई पापबाट उद्धार गर्ने मुक्तिदाता उही हुनुहुन्छ। तिनीहरूमा उही पवित्र आत्मा वास गर्नुहुन्छ। तिनीहरूमा बाइबलमा उल्लेख भएझैँ उही विश्वास हुन्छ। अनि त्यसैगरी तिनीहरूमा भएको प्रेम र आशा पनि उही हो।

---

(३) मण्डलीको लक्ष्य भनेको विविधतामा एकता कायम राख्नु हो।

एफिसी ४:७
प्रश्न ४ - इसाईहरूले आत्मिक वरदानहरूको विविधतालाई कसरी हेर्नुपर्दछ?

टिप्पणी - एफिसी ४:७,११ मा मण्डलीको विविधतालाई जोड दिइएको छ। त्यो विविधता भनेको येशू ख्रीष्टले संसारमा आफ्नो मण्डलीलाई दिनुभएको अनुग्रह र आत्मिक वरदानहरूको विविधता हो।

ख्रीष्टको शरीरको सदस्यहरूमा भएको आत्माको वरदानहरूको ठूलो विविधता छ। १ कोरिन्थी १२:७-११; १ कोरिन्थी १२:२८-३०; रोमी १२:४-८ र एफिसी ४:११ मा उल्लेखित आत्मिक वरदानहरूको अभिप्राय मण्डलीलाई पूर्ण अथवा व्यापक बनाउनु हो। अनुग्रह र आत्मिक वरदानहरूको विविधताले मण्डलीको एकतालाई बढवा दिन्छ, किनभने हरेक सदस्यले आफूसँग भएको परमेश्वरको अनुग्रह र आफ्नो वरदानहरूलाई अरूहरूको सेवाको निम्ति प्रयोग गर्छ र त्यसैगरी अरू इसाईहरूबाट सेवाको अपेक्षा गर्दछ। इसाईहरूले प्राप्त गरेका अनुग्रह र आत्मिक वरदानहरू तिनिअरू आफ्नै लागि होइन, तर अरू इसाईहरूको सेवा गर्नको लागि हो ताकि विभिन्न किसिमका सेवकाइहरू गर्न, विश्वव्यापी इसाई मण्डली निर्मण गर्न (यसले हेरक स्थानीय मण्डली झुण्डलाई समेट्छ) र परमेश्वरको महिमा गर्नको लागि इसाईहरूलाई सुसज्जित गर्दछ।

हामी इसाईहरूले आत्मिक वरदानहरूको बारेमा महत्वपूर्ण कुराहरूलाई याद गर्नुपर्दछ।

- हामीले आत्मिक वरदानलाई उपहारको रूपमा चिन्नुपर्छ (१ कोरिन्थी १२:११; एफिसी ४:७-८), तर त्यसलाई आफ्नो सीप र प्रतिभा अथवा कौशलको उपज ठान्नुहुँदैन।
- हामीले आफूसँग भएको आत्मिक वरदानलाई धेरै आत्मिक वरदानहरूमध्ये एउटा हो र यसको मात्रा सीमित छ भनी बुझ्नुपर्छ : नापअनुसारको वरदान (एफिसी ४:७)।
- हामीले यो कुरा बुझ्नैपर्छ, कि केही वरदानहरू कामहरू (सेवाहरू) हुन्; जस्तै: 'सिकाउनु' (रोमी १२:७) र अरू उपहारहरूचाहि कार्यभारहरू (नियुक्त सेवकहरू) हुन्; जस्तै: शिक्षकहरू (एफिसी ४:११)।
- हामीले आफूसँग भएका वरदानहरूले आफ्नो महिमाको निम्ति प्रयोग गर्नुहुँदैन भनी ध्यान दिनैपर्छ, तर त्यसलाई सम्पूर्ण मण्डली र परमेश्वरको महिमाको निम्ति प्रयोग गर्नुपर्दछ (१ पत्रुस ४:१०-११)।

एफिसी ४:८-१०
प्रश्न ५ - येशू ख्रीष्टको उच्चमा चढिजानुभयो र तल्लो भागमा ओर्लनुभयो भनेको के हो?

टिप्पणी -

पुरानो करार र नयाँ करारको बाइबल खण्ड
पुरानो करारको भजन ६८:१८ मा उल्लेखित शब्दहरू नयाँ करारको एफिसी ४:८ मा दद्धृत गरिएका होइनन् तर त्यसलाई लागू गरिएका छन्। भजनकारले पुरानो करारमा परमेश्वरका बारेमा बताएका कुराहरू नयाँ करारमा आएर येशू ख्रीष्टमा पूरा

भएका छन्। इसाईहरूसँग दुई फरक बाइबल होइन तर एउटै मूले लेखकद्वारा प्रेरणा भएको एउटै बाइबल छ, जसको लेखक पवित्र आत्मा हुनुहुन्छ (२ तिमोथी ३:१६) अनि पुरानो करारलाई नयाँ करारको प्रकाशमा उत्तम ढङ्गमा व्याख्या गरिएको हुनाले, परमेश्वरको बारेमा पुरानो करारले बताएको कुरा नयाँ करारमा येशू ख्रीष्टमा लागू गर्ने प्रेरित पावलसँग हक छ!

पुरानो करारमा परमेश्वर पृथ्वीका आफ्ना सत्रुहरूमाथि विजयी हुनुभयो, विजय पाउनुभएका मानिसहरूबाट उपहारहरू (वरदानहरू) ग्रहण गर्नुभयो र विजयसाथ बन्धनमा परेका थुप्रै मानिसहरूका साथमा स्वर्गमा उक्लनुभयो। नयाँ करारमा येशू ख्रीष्टले आफ्नो मृत्यु र पुनरुत्थानद्वारा पृथ्वीलाई जित्नुभयो, पृथ्वीका मानिसहरूलाई उपहारहरू (वरदानहरू) दिनुभयो र बन्धनमा परेका आफ्ना थुप्रै मानिसहरूसँग विजयसाथ स्वर्गमा उक्लनुभयो।

२ कोरिन्थी २:१४ र एफिसी ४:८ मा उल्लेखित बन्धनमा परेका मानिसहरू भनेको परमेश्वरले आफ्नो प्रेम, कृपा (दया) र अनुग्रह (क्षमादान) द्वारा विजय प्राप्त गर्नुभएका मानिसहरू हुन्। तिनीहरूले विजयको जुलुसद्वारा येशू ख्रीष्टलाई पछ्याइहेका छन् (जुन कुरा येशू ख्रीष्टको स्वर्गारोहणबाट सुरु भएको थियो)! येशू ख्रीष्टले तिनीहरूलाई आफ्नो मुक्तिको कामको पूर्णताको लागि लूटको धन र पुरस्कारको रूपमा ग्रहण गर्नुभयो।

उहाँले दिनको लागि लिनुभयो। उहाँले पृथ्वीमा आफ्नो राज्य दिनको निम्ति ती बन्धनमा परेकाहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो। एफिसी ४:११ मा उल्लेखित प्रेरितहरू, अगमवक्ताहरू प्रचारकहरू, गोठालाहरू र शिक्षहरू भनेका ख्रीष्टले इसाई मण्डलीलाई दिनुभएको अनग्रही उपहारहरू हुन् (तर हरेक झुण्डको निम्ति यो आवश्यक नहुनसक्छ), ताकि ख्रीष्टको शरीरमा सेवाको कामहरू गर्नको निम्ति इसाईहरू सुसज्जित र तयार हुन सकून। एफिसी ४:११ मा उल्लेखित वरदानहरू कामहरू (सेवाहरू) भन्दा पनि कार्यभारहरू (अभिषिक्त सेवकहरू) हुन्।

यहाँ महत्वपूर्ण कुरा के हो भने यस्ता कार्यभार पाएका व्यक्तिहरूले हरेक मण्डलीमा भएका एल्डरहरूको अगुवापनमुनि रहेर काम गर्दछन् (प्रेरित १४:२३; तीतस १:५; १ पत्रुस ५:१)। मण्डलीमा केही एल्डरहरूसँग पनि यस्ता अनुग्रही आत्मिक वरदान हुनसक्छ। तर यस्ता अनुग्रही आत्मिक वरदानहरू एल्डर हुनको निम्ति चाहिने योग्यताचाहिँ होइन। मण्डलीको साधारण सदस्यहरूसँग पनि यस्तो अनुग्रही आत्मिक वरदानहरू हुनसक्छ।

ख्रीष्टको देहधारण र स्वर्गारोहण

येशू ख्रीष्ट 'पृथ्वीको तल्लो भागहरू' अथवा 'पृथ्वीभन्दा तलका क्षेत्रहरू' -म ओर्लनुभयो भन्ने वाक्यलाई उहाँ "सबै स्वर्गहरूभन्दा उच्च स्थानहरूमा उक्लनुभयो" भन्ने वाक्यसँग तुलना गरिएको छ। प्रेरित पावलले (र १ पत्रुस ३:१८-२२ मा प्रेरित पत्रुसले) येशू भूमिगत अथवा पातालका आत्माहरूकहाँ ओर्लनुभयो भनी बुझाउन खोजेका होइनन् तर येशू यस्तो तल्लो अवस्थामा ओर्लनुभयो, कि त्यहाँ कुनै मानिस कहिल्यै गएको छैन। येशू ख्रीष्ट पूर्णरूपमा परमेश्वरको बराबरीमा हुनु भए तापनि, उहाँले आफूलाई उक्त महिमित अवस्थाबाट रित्याउनुभयो, पतन भएको मानिसको स्वभाव लिनुभयो, सबै मानिसहरूको सेवक बन्नुभयो, मानिसहरूको पापहरूको निम्ति अपराधीझैँ मर्नुभयो (फिलिप्पी २:५-८) र अन्तम उहाँको उक्त मानव स्वभाव परमेश्वरबाट त्यागियो (मत्ती २७:४६)।

त्यसकारण, परमेश्वरले उहाँलाई ब्रह्माण्डको अति उच्च स्थानमा उलाल्नुभयो, ताकि सबै घुँडाहरू एक दिन उहाँको सामु टेकिनेछन् र सबै जिब्रोहरूले एक दिन उहाँलाई राजाहरूका राजार र प्रभुहरूका प्रभु भनी स्वीकार गर्नेछन् (यशैया ४५:२३; फिलिप्पी २:९-११; १ पत्रुस ३:२२ सँग तुलना गर्नुहोस्)। येशू ख्रीष्टबाहेक अरू कुनै व्यक्ति कहिल्यै संसारको पापहरू आफैले बोक्ने र नरकको बेदनाहरू सहने अवस्थामा ओर्लिएको छैन (मत्ती २७:४६)! येशू ख्रीष्टबाहेक अरू कुनै व्यक्ति परमेश्वर पिताको दाहिने हातपट्टि बसेर यो संसारको इतिहासमा परमेश्वरको मुक्तिको योजना प्रकट गर्ने र त्यसलाई पूरा गर्ने अवस्थामा माथि उक्लिएको छैन (प्रकाश ५:१-१४)!

ख्रीष्टको अन्तिम राज्य

येशू ख्रीष्टको विजय, उहाँले सम्पूर्ण ब्रह्माण्ड भर्नुभएपछि (पूरा अथवा सिद्ध गर्नुभएपछि) पूर्ण हुनेछ (एफिसी ४:९)। उहाँले इसाई मण्डलीलाईई आफ्नो पूर्णताले भर्नुहुनेछ (एफिसी १:२३; २ पत्रुस १:४; १ यूहन्ना ३:१-३ सँग तुलना गर्नुहोस्)। उहाँले आफ्ना सबै सत्रुहरूलाई आफ्नो खुट्टामुनि नराखेसम्म शासन गरिरहनुहुनेछ (१ कोरिन्थी १५:२५)। उहाँले स्वर्गमा र पृथ्वीमाथि भएका हरेक थोकलाई आफ्नो शिरत्वको मुनि ल्याउनुहुनेछ (एफिसी १:१०)। अन्तमा उहाँको राज्यले सम्पूर्ण ब्रह्माण्डलाई भर्नेछ (दानिएल २:४४)! अनि उहाँको राज्य अनन्त हुनेछ (२ पत्रुस १:११)!

(४) मण्डलीको लक्ष्य भनेको मण्डलीको सबै इसाईहरूलाई केही न केही सेवाको निम्ति सुसज्जित पार्नु हो।

एफिसी ४:११-१२
प्रश्न ६ - कसरी मण्डली झुण्डले आफ्ना इसाईहरूलाई सुसज्जित पार्छन्?
टिप्पणी -

सुसज्जित पार्ने वरदानहरू
सुसज्जित पार्ने वरदानहरू प्राप्त गरेका अभिषिक्त सेवकहरूद्वारा मण्डली झुण्डले इसाईहरूलाई सुसज्जित पार्दछन्। तिनीहरू 'प्रेरितहरू', 'अगमवक्ताहरू' 'प्रचारकहरू', 'गोठालाहरू' र 'शिक्षकहरू'को रूपमा सेवा गर्नको निम्ति ख्रीष्ट र एल्डरहरूद्वारा नियुक्त भएका मानिसहरू हुन्।

- 'प्रेरितहरू' यस्ता व्यक्तिहरू हुन्, जसलाई नयाँ मण्डली झुण्डहरू स्थापना गर्ने विशेष काम पूरा गर्न मिसेनरीको रूपमा बाहिर पठाइएका हुन्छन्।
- 'अगमवक्ताहरू' यस्ता व्यक्तिहरू हुन्, जसले बाइबलको सन्देश प्रचार गर्ने अथवा घोषणा गर्ने गर्दछन्।
- 'प्रचारकहरू' यस्ता व्यक्तिहरू हुन्, जसले विशेषगरी गैर-इसाईहरूलाई सुसमाचार घोषणा गर्न गर्दछन्।
- 'गोठालाहरू' यस्ता व्यक्तिहरू हुन्, जसले इसाईहरूको बगालको रेखदेख गर्ने गर्दछन्।
- 'शिक्षकहरू' यस्ता व्यक्तिहरू हुन्, जसले बाइबलको सत्यता सिकाउने गर्दछन्।

अरूलाई सुसज्जित पार्ने अनुग्रही वरदानहरू पाएका इसाईहरू मण्डलीका अगुवाहरू होइनन्, किनभने मण्डलीको अगुवाहरू भनेको सधैँ एल्डरहरू हुनुपर्दछ, जसले 'एल्डरहरूको समूह'द्वारा काम गर्दछन् (१ तिमोथी ४:१४)। त्यस्ता इसाईहरूले हरेक मण्डलीमा सधैँ एल्डरहरूको अधिकार र पर्यवेक्षणमुनि रहेर काम गर्नुपर्दछ। पक्कै पनि मण्डलीमा कुनै एल्डरहरूसँग अरूलाई सुसज्जित पार्ने वरदानहरू हुन सक्छ (१ तिमोथी ५:१७)।

सुसज्जित पार्ने वरदानहरूको लक्ष्य
सुसज्जित पार्ने वरदान भएका इसाईहरूले ख्रीष्टको शरीरमा सेवाको काम गर्नको निम्ति अरू इसाईहरूलाई सुसज्जित पार्नुपर्दछ। यसरी, सबै इसाईहरू कुनै न कुनै सेवाको काममा निम्ति सुसज्जित हुनुपर्दछ। तिनीहरू स्थानीय मण्डलीको साथै विश्वव्यापी मण्डलीमा थुप्रै किसिमका सेवाहरूका लागि सुसज्जित पारिएका छन्। उदाहरण: केही इसाईहरू सुसमाचार प्रचारको काममा सुसज्जित भएका छन्; अरूहरूचाहिँ चेलापनको सेवकाइमा सुसज्जित भएका छन्। त्यसैगरी, अरू इसाईहरू प्रचार गर्ने, शिक्षा दिने, परामर्श दिने, सेवा गर्ने, रुपैयाँ-पैसा र अरू थोक दिने, सहायता गर्ने र वास्ता गर्ने कामहरूमा सुसज्जित भएका छन्। केहीचाहिँ बाल-बालिकाहरू, जवानहरू, वृद्ध-वृद्धाहरू, परदेशीहरू अथवा सरणार्थीहरूका माझमा सेवकाइ गर्न सुसज्जित भएका छन्। मण्डलीको कुनै पनि सदस्य निस्क्रिय भएर सङ्गतमा सहभागी हुने मात्र गर्नुहुँदैन। अन्तत्वगत्वा, हरेक सदस्य येशू ख्रीष्टले उसलाई नियुक्त गर्नुभएको काममा सक्रिय भएर लाग्नुपर्दछ (मर्कूस १३:३४; १ कोरिन्थी ३:५-६)।

इसाई मण्डली पृथ्वीमा अति प्रभावशारी मानिसहरूको समूह रहिआएको छ! यो संसारको सबैभन्दा ठूलो कम्पनी (समुदाय, दल) हो। तैपनि, यदि अहिले संसारको हरेक इसाईले कुनै न कुनै सेवाको काम गर्ने हो भने, इसाई मण्डली पृथ्वीमा अझै प्रभावशाली हुँदैजानेछ! इसाईहरूले पृथ्वीको हरेका राष्ट्रका मानिसहरूलाई येशू ख्रीष्टको बारेमा पहिलेदेखि नै बताइरहेका छन्। इसाईहरूले संसारमा स्वस्थ परिवारहरू र समाजहरू निर्माण गर्ने कामको निम्ति हरेक ठाउँमा सङ्लग्न भएका छन्। इसाईहरूले विद्यालयहरू, अस्पतालहरू र समुदायहरूका अन्य भागहरूमा सकारात्मक योगदानहरू गरिरहेका छन्। इसाईहरूले संसारलाई पढ्नको निम्ति राम्रो पुस्तक र पत्र-पत्रिकाहरू दिइरहेका छन्, सुन्नको निम्ति राम्रो सङ्गीत र राम्रो कार्यक्रमहरू दिइरहेका छन्, हेरेर ज्ञान पाउनको निम्ति राम्रा टेलिभिजन कार्यक्रमहरू दिइरहेका छन्। परमेश्वरको राज्य स्थापनाको निम्ति हरेक इसाई उहाँको असल औजार हुनुपर्दछ। उक्त राज्यद्वारा पृथ्वीका मानिसहरूको हृदय र जीवनमा येशू ख्रीष्टले सार्वभौमपूर्ण शासन गर्नुहुन्छ (कलस्सी १:१३)!

मण्डलीले यस्ता लक्ष्यहरूलाई कार्यान्वयन गरेपछि आत्मिक गुणस्तरमा र साथै सङ्ख्यात्मक परिमाणमा मण्डली वृद्धि हुँदैजानेछ! अनि उक्त मण्डलीले परमेश्वरको निम्ति प्रशस्त महिमा ल्याउनेछ!

(५) मण्डलीको लक्ष्य भनेको इसाईहरूका माझमा सम्बन्धहरू निर्माण गर्नु हो।

एफिसी ४:१३
प्रश्न ७ - कसरी मण्डलीले आफ्ना इसाईहरूका माझमा सम्बन्धहरू निर्माण गर्दछ?
टिप्पणी - हरेक मण्डलीको सदस्यले इसाई सम्बन्धहरू निर्माण गर्नुपर्दछ।

सम्बन्धहरू एक-अर्काको जिम्मेवारीहरूमा आधारित हुन्छ।
हामी इसाईहरूले एक-अर्काप्रतिको जिम्मेवारीहरू पूरा गरेर एकले अर्कोलाई निर्माण गर्दछौँ। उदाहरण: हामी एकले अर्कालाई प्रेम गर्दछौँ, एकले अर्काको बोझहरू बोक्दछौँ, एकले अर्कालाई उत्साह दिन्छौँ, त्यसैगरी सबै बुद्धिका साथ हामीले एक अर्कालाई शिक्षा दिने र उपदेश अनि सल्लाह-सुझाव दिने गर्दछौँ।

सम्बन्धहरू विश्वव्यापी इसाई विश्वास र व्यक्तिगत ख्रीष्टको स्वीकारमा आधारित हुन्छ।
एफिसी ४:१३ ले भन्दछ, "जबसम्म हामी सबैले विश्वासको र परमेश्वरका पुत्रको ज्ञानको एकता प्राप्त गर्दैनौँ, र परिपक्व मानिस बनी ख्रीष्टका पूर्णताको नापसम्म पुग्दैनौँ।" हाम्रो सम्बन्धहरूको एकता विश्वासमा आधारित हुनुपर्छ। यहाँ वस्तुगतरूपमा विश्वासलाई जोड दिइन्छ। यसको अर्थ के हो भने विश्व-व्यापी मण्डली र हरेक स्थानीय मण्डलीको एकता सही किसिमले व्याख्या गरिएको बाइबलको शिक्षाहरूमा आधारित हुनुपर्दछ; र त्यसले पक्का इसाई विश्वास निर्माण गर्दछ।

हाम्रो सम्बन्धहरूको एकता येशू ख्रीष्टको ज्ञानमा पनि आधारित हुनुपर्दछ। यहाँ विषयगतरूपमा ज्ञानमा जोड दिइन्छ। यसको अर्थ के हो भने विश्व-व्यापी मण्डली र हरेक स्थानीय मण्डली येशू ख्रीष्टलाई व्यक्तिगतरूपमा हरेक इसाईले मुक्तिदाताको रूपमा जान्ने कुरामा आधारित हुनुपर्दछ। र येशू ख्रीष्टलाई यसरी जान्नाले हामी इसाईहरूले उहाँसँग निरन्तर व्यक्तिगर र घनिष्ठ सम्बन्ध कायम राख्दछौँ।

यसर्थ, इसाईहरूमाझको सम्बन्धहरू प्रत्येक इसाईको येशू ख्रीष्टसँगको व्यक्तिगत सम्बन्ध, प्रत्येक इसाईले बाइबलको शिक्षाहरू जानेको र प्रत्येक इसाईले बाइबले भनेकोअनुसार गर्ने कुराहरूमा आधारित भएको हुन्छ।

---

(६) मण्डलीको लक्ष्य भनेको सबै इसाईहरूलाई परिपक्व तुल्यान चेला बनाउनु हो।

एफिसी ४:१३-१५
प्रश्न ८ - कसरी मण्डलीले आफ्न इसाईहरूलाई चेला बनाउँछ?
टिप्पणी -

चेलापनको लक्ष्य भनेको इसाईलाई परिपक्व तुल्याउनु हो।
परिपक्वर इसाईहरूले अरू सबै इसाईहरूको सहायतामा नयाँ इसाईहरूलाई चेला बनाउनुपर्छ। एफिसी ४:१३-१४ ले भन्दछ, "जबसम्म हामी सबै ... परिपक्व मानिस बनी ख्रीष्टका पूर्णताको नापसम्म पुग्दैनौँ। यसरी हामी छालले अगि-पछि हुत्त्याइएका, धार्मिक-सिद्धान्तको प्रत्येक बतासले र मानिसहरूका जालझेल, धूर्तता र फट्याइँले यताउता उड़ाइएका बालकहरूजस्ता नहोऔँ।" नयाँ विश्वासीहरूलाई येशू ख्रीष्टसँगको व्यक्तिगत सम्बन्धमा बढाएर, तिनीहरूलाई चरित्रमा वृद्ध हुन सहायता गरेर अनि तिनीहरूलाई येशू ख्रीष्टप्रति आज्ञाकारी हुन सहायता गरेर येशू ख्रीष्टका चेलाहरू बनाउँछौँ। र परिपक्वताको नाप भनेको ख्रीष्टजस्तै हुनु हो।

चेलापनको नतिजाहरू भनेको स्थिरता, सत्यता र प्रेम हुन्।
एफिसी ३:१४-१५ अनुसार परिपक्वताको दृश्य नतिजाहरू भनेको स्थिरता, सत्यता र प्रेम हुन्। येशू ख्रीष्टको चेलालाई बाइबलको शिक्षाहरूम स्थिरता, सत्य गरेको उसको विश्वास, शब्दहरू र कामहरू, अनि उसको सम्बन्धहरू र आचरणमा देखिन प्रेमद्वारा चित्रण गरिन्छ।

चरण ४ - लागू गर्नु **प्रयोगहरू**

ध्यान दिनुहोस् - यो खण्डमा भएका कुन सत्यताहरूलाई इसाईहरूको जीवनमा प्रयोग गर्न सम्भावना छ?
सिकेको कुरा बाँड्नुहोस् र लेख्नुहोस् - एकले अर्को व्यक्तिलाई दिमाग खियाउन लगाऔँ र एफिसी ४:१-१६ बाट सम्भावित प्रयोगहरूको सूची बनाउनुहोस्।
ध्यान दिनुहोस् - यहाँ भएका प्रयोगहरूमध्ये कुन प्रयोग परमेश्वरले तपाईंको लागि व्यक्तिगत प्रयोग बनाउन चाहनुहुन्छ?

लेख्नुहोस् - उक्त व्यक्तिगत प्रयोगलाई नोटबुकमा लेख्नुहोस्। आफ्नो व्यक्तिगत प्रयोगलाई स्वतन्त्रसाथ समूहमा बाँड्नुहोस्। (हरेक समूहका मानिसहरूले फरक-फरक सत्यताहरू पत्ता लगाउनेछन् अथवा तिनीहरूले उही सत्यताबाट फरक-फरक प्रयोगहरू बनाउन सक्छन् भन्ने कुरा याद गर्नुहोस्। केही सम्भावित प्रयोगहरूका सूची यहाँ राखिएको छ।)

१. एफिसी ४:१-१६ बाट निकालिएका केही सम्भावित प्रयोगहरू

४:१ तपाईंले येशू ख्रीष्टबाट प्राप्त गर्नुभएको बोलावटअनुसारको योग्य जीवन जिउनुहोस्।

४:१ भद्र र नम्र हुन सिक्नुहोस्। उत्तेजानको अधिनमा रहनुहोस्। तुरुन्तै अरूको उत्तेजनाप्रति नकारात्मक प्रतिक्रिया नजनाउनुहोस्। अरू मानिसहरूले भन्ने र गर्ने कुराहरूलाई व्यक्तिगत आक्रमणको रूपमा सहजै नलिनुहोस्। आफ्नो हकको निम्ति जिद्दी नगर्नुहोस्।

४:३ आफ्नो मण्डली समुदाय र विश्व-व्यापी इसाई मण्डलीमा आत्माको एकता कायम राख्न हर किसिमले प्रयत्न गर्नुहोस्।

४:४-६ यो कुरा याद गर्नुहोस्, कि परमेश्वर एउटामात्र हुनुहुन्छ (सबैमाथि, सबैद्वारा र सबैमा), प्रभु येशू ख्रीष्ट एउटै हुनुहुन्छ (इतिहासमा परमेश्वरले मानव शरीर लिनुभयो) र पवित्र आत्मा पनि एउटै हुनुहुन्छ (विश्वासीहरूको हृदय र जीवनमा वास गर्नुहुने परमेश्वर) (१ कोरिन्थी ८:६ सँग तुलना गर्नुहोस्)। संसारमा मण्डली (शरीर) एउटा मात्र छ भनी याद गर्नुहोस्। सबै स्थानीय मण्डलीहरू अथवा घरेलु सङ्गतिहरू शरीरका विभिन्न अङ्गहरूझैँ एउटै शरीरका अङ्गहरू हुन्।

४:७ तपाईंको आत्मिक वरदान नापअनुसारको वरदान हो भन्ने कुरा स्वीकार गर्नुहोस् - येशू ख्रीष्टले त्यो कुरा तपाईंमा नाप्नुहुन्छ र त्यसको मात्रालाई सीमित पार्नुहुन्छ।

४:११-१२ यदि तपाईं गोठालो, शिक्षक, प्रचारक, वक्ता अथवा मिसेनरी हुनुहुन्छ भने तपाईंको मुख्य काम भनेको अरू विश्वासीहरूलाई सुसज्जित पार्नु हो, ताकि तिनीहरूले शरीरमा सहभागी भई सेवकाइ अथवा सेवाको कामको निम्ति शरीरलाई निर्माण गर्न सहायता गरून्। परम्परागत पास्टरहरूले पहिले गरेझैँ मण्डलीमा हरेक काम आफै गर्ने कोसिस गर्नुहुँदैन! मण्डलीको शिर (शरीरको टाउको) येशू ख्रीष्टले सबै सदस्यहरूले काम गरेको चाहनुहुन्छ!

४:१३-१४ तपाईंले आफूलाई वृद्धि गराउने र निर्माण गर्ने लक्ष्य राख्नुपर्दछ, ताकि तपाईं परिपक्व हुन सक्नुभएको होस्! परिपक्वताको मापदण्ड भनेको ख्रीष्टजस्तै हुनु हो। दुई क्षेत्रहरूमा वृद्धि हुनु अति महत्वपूर्ण छ: येशू ख्रीष्टसँग तपाईंको ज्ञान र सम्बन्ध अनि बाइबल अनुसार तपाईंको इसाई विश्वासको ज्ञान।

४:१५-१६ व्यक्तिगतरूपमा बढ्दैगएर येशू ख्रीष्टजस्तै हुने तपाईंको लक्ष्य हुनुपर्दछ र विश्व-व्यापी मण्डलीको वृद्धिमा पनि तपाईंले भाग लिनुपर्दछ।

२. एफिसी ४:१-१६ बाट निकालिएका केही व्यवहारिक प्रयोगहरू

अबदेखि उसो केही नयाँ इसाईहरूलाई ख्रीष्टमा परिपक्व तुल्याउने काममा म आफूलाई समर्पित गर्दछु। तिनीहरू ख्रीष्टसँगको सम्बन्धमा बढ्न सकून्, तिनीहरूले आफ्नो जीवनमा इसाई सद्गुणहरू विकास गरून् र बाइबलका शिक्षाहरू पालन गरून् भनी म तिनीहरूलाई सहायता गर्न चाहन्छु।

स्थानीय मण्डलीमा र विश्व-व्यापी मण्डलीमा सेवाको केही काम गर्नको निम्ति म धेरैभन्दा धेरै इसाईहरूलाई सुसज्जित पार्न चाहन्छु। म केही व्यक्तिहरूलाई प्रचार गर्ने काममा सुसज्जित पार्न चाहन्छु, अरू केहीलाई नयाँ इसाईहरूलाई चेला बनाउने काममा सुसज्जित पार्न चाहन्छु र अरूहरूलाई प्रचार र शिक्षाको काममा सुसज्जित पार्न चाहन्छु।

चरण : ५ - प्रार्थना **प्रतिक्रिया**

एफिसी ४:१-१६ मा परमेश्वरले सिकाउनुभएको एउटा सत्यताको लागि हामी सबै पालैपालो प्रार्थना गरौँ।
(यो बाइबल अध्ययनमा तपाईंले के सिक्नुभएको छ भनी तपाईंको प्रार्थनामा परमेश्वरलाई प्रतिक्रिया दिनुहोस्। प्रार्थना एक वा दुई वाक्यहरूमा मात्र गर्ने अभ्यास गर्नुहोस्। हरेक समूहका मानिसहरूले फरक-फरक विषयहरूका बारेमा प्रार्थना गर्नेछन् भन्ने कुरा याद गर्नुहोस्।

५	**प्रार्थना** (८ मिनेट)	**अन्तरबिन्ती प्रार्थना** **अरूहरूको लागि प्रार्थना गर्नुहोस्**

दुई-तीन जनाको समूहमा बसेर प्रार्थना गर्नुहोस्। एकले अर्काको निम्ति र संसारका मानिसहरूका निम्ति प्रार्थना गर्नुहोस्।

६	**गृहकार्यको तयारी** (२ मिनेट) **अर्को पाठको निम्ति**

(**समूहको अगुवा -** समूहका सदस्यहरूलाई यो गृहकार्यको तयारी लेखेको कागज दिनुहोस् अथवा उनीहरूलाई यो लेख्न लगाउनुहोस्।)

१. प्रतिवद्धता - चेलाहरू बनाउने काममा प्रतिवद्ध हुनुहोस्। अर्को व्यक्तिसँग अथवा मानिसहरूको समूहमा एफिसी ४:१-१६ बाट प्रचार गर्नुहोस्, सिकाउनुहोस् अथवा बाइबल अध्ययन गर्नुहोस्।

२. परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय - प्रस्थान १६:१-१९:२५ बाट प्रत्येक दिन आधा अध्याय पढेर परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउनुहोस्। मन पर्ने सत्यता पत्ता लगाउने विधि प्रयोग गर्नुहोस्। टिप्पणी बनाउनुहोस्।

३. पद कण्ठ गर्नुहोस् - मुक्ति सित्तैको उपहार हो - एफिसी २:८-९
आफूले कण्ठ गरेका पाँच बाइबल पदहरू दैनिक पुनरवलोकन गर्नुहोस्।

४. प्रार्थना - कुनै व्यक्ति वा कुनै विशेष कुराको निम्ति यो हप्ता प्रार्थना गर्नुहोस् र परमेश्वरले के गर्नुहुन्छ भनी हेर्नुहोस् (भजनसङ्ग्रह ५:३)।

५. चेलाहरू बनाउने तपाईंको नोटबुक अद्यावधिक बनाउनुहोस्- तपाईंको नोटबुकमा परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदा पाएका कुराहरू, बाइबल पद कण्ठ गरेको कुराहरू, बाइबल अध्ययन गर्दको कुराहरू र यो तयारीको कुराहरू लेख्नुहोस्।